

Mening enten maatte bestaa i, at man gav et vist Opholdstillæg, naar en militær Tjenestemand forflyttedes fra en By til en anden, hvor Skatteprocenten var højere, eller ogsaa i, at man foretog en passende Revision af de militære Lønningslove, saaledes at de militære Tjenestemænd bleve stillede paa lige Fod med de civile, thi det ere de ikke nu; de ere stillede lavere end civile Tjenestemænd, netop under Hensyn til, at de kun skulle betale 2 pCt. i Skat.

Jeg tillader mig for øvrigt at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor ved Lovforslagets første Behandling. Jeg maa sige, at jeg havde det Indtryk af Forhandlingerne i Udvalget, at man forudsatte, at det var aldeles nødvendigt at tilvejebringe Oplysninger, forinden Udvalget kunde tage Stilling til Lovforslaget. Jeg arbejdede den Gang sammen med forskellige Medlemmer af Udvalget, tilhørende forskellige politiske Partier, og vi bleve alle enige baade om Arten og Karakteren af de Spørgsmaal, der skulde stilles; de ere ikke fremkomne som et Ønske fra en særlig Side, men som et fælles Ønske; fra alle Sider, der vare repræsenterede i Udvalget, fremsatte man Spørgsmaalene netop, som de kom til at lyde. Nu synes det mig en ganske given Ting, at naar man har stillet disse Spørgsmaal, var det, fordi man vilde have Svar paa dem, og at man ikke kunde arbejde videre, før disse Svar kom til at foreligge. De ere ikke komne til at foreligge for Udvalget; om de foreligge for Regeringen, ved jeg naturligvis ikke. Jeg for mit Vedkommende ønsker, at der nedsættes et Udvalg til Sagens Behandling, og jeg ønsker, at man paa en eller anden Maade kan komme til et for alle deri interesserede Parter tilfredsstillende Resultat. Jeg venter, at de Oplysninger, som komme til at foreligge gennem Svarene paa de stillede Spørgsmaal, ville være vejledende for Udvalget. Derfor skal ogsaa jeg tillade mig at anbefale, at Lovforslaget føres videre og henvises til velvillig Behandling i et Udvalg.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Andreasen*): Som Ordfører for Forslagsstillerne maa jeg takke de forskellige ærede Medlemmer og ligeledes den højtærede Forsvarsminister for den Stilling, de i Aar have indtaget til denne Sag. Ser man Lovforslaget paa Baggrund af dem, vi nylig ekspederede, nemlig de to militære Lovforslag, der nægtedes Overgang til anden Behandling, er Behandlingen af dette Lovforslag endogsaa yderst velvillig. Jeg vil overfor det ærede Medlem for Bornholms

Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) protestere imod hans Udtalelser om, at jeg i Fjor havde undladt at udtale mig imod, at Sagen kom i Udvalg. Jeg kan i saa Henseende henvise til mine Udtalelser, da jeg forelagde Lovforslaget her i Tinget. Jeg udtalte udtrykkeligt, det staaer i Folketingstidende for 10. Februar 1911, Sp. 3972: „Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for, at Forslaget bliver behandlet hurtigt og om muligt uden Udvalg. Jeg ser ikke, det overhovedet er nødvendigt — det Spørgsmaal kunne vi senere forhandle — at drøfte denne Sag videre“. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at hele denne Sag var saare let overskuelig. Jeg har altsaa ved Lovforslagets Forelæggelse her i Tinget henstillet til de Herrer at undlade Udvalgsbehandling, og ihvorvel jeg ikke i Udvalget modsatte mig det Ønske, der fremkom fra det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) om at indhente de omtalte Oplysninger, havde jeg alligevel en dunkel Anelse om, at naar man ønskede alle disse Spørgsmaal rettede til Indenrigsministeren, var det for at hindre Sagens videre Fremme i forrige Rigsdagssamling. Det er derfor fuldt berettiget, naar det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) siger, at han har faaet det Indtryk, at det var et Begravelsesudvalg, der blev nedsat i Fjor. Det er jo saaledes, at naar man er imod en Sag — saaledes som det ærede Medlem fra Frederiksværk i alt Fald i Fjor var meget stærkt imod denne Sag —, stiller man en hel Række mere eller mindre umulige Spørgsmaal op, som man kræver besvarede, og som man ved ikke kunne besvares indenfor en rimelig Tid — det ærede Medlem fra Frederiksværk sagde, at han troede ikke en Gang, disse Spørgsmaal vare besvarede endnu —, saa ved man nemlig, at Sagen er godt begravet. Jeg haaber, som sagt, efter de faldne Udtalelser, at man i Aar ikke vil arbejde paa en Maade, der kan berettigge nogen til at beskyldte det Udvalg, der nedsættes, for at ville begrave denne Sag.

Det er gjort gældende ogsaa denne Gang, at de militære Tjenestemænd indtog en Særstilling, sammenlignet med andre Statsembetsmænd, idet det kan kræves af dem, at de mod deres Villie skulle opgive deres hidtidige Bopæl i en Kommune og overtage en militær Tjeneste i en anden By. Herimod vil jeg gøre gældende, at dette slet ikke er noget særegent for de militære Tjenestemænd. Paa selv samme Maade ere Toldetatens Tjenestemænd stillede og ligeledes en hel Række Tjenestemænd indenfor